

Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ
СУД У БЕОГРАДУ
Гж1 1235/24
10.4.2025. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ, у већу састављеном од судија Јасминке Бакић, председника већа, Виолете Јоксимовић и Маје Цветић, чланова већа, у парници из радног односа по тужби тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Чедомир Р. Голубовић, адвокат из Београда, Војводе Степе 249/58, против тужене Националне службе за запошљавање, Београд, Краља Милутина 8, чији је пуномоћник Љиљана Цонић, адвокат из Београда, Ружићева 6, ради утврђења, одлучујући о жалби тужиоца изјављеној против пресуде Првог основног суда у Београду П1 5566/21 од 1.11.2023. године, исправљене решењем истог суда П1 5566/21 од 6.2.2025. године, у седници већа одржаној дана 10. априла 2025. године, донео је следећу

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована жалба тужиоца и **ПОТВРЂУЈЕ** пресуда Првог основног суда у Београду П1 5566/21 од 1.11.2023. године, исправљена решењем истог суда П1 5566/21 од 6.2.2025. године.

ОДБИЈАЈУ СЕ захтеви тужиоца и туженог за накнаду трошкова поступка по жалби.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П1 5566/21 од 1.11.2023. године, ставом првим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се поништи као незаконито решење туженог број 0092-118-169/21 од 28.7.2016. године, којим је тужиоцу престао радни однос, заснован Уговором о раду број 0092-112-31182020 од 1.10.2020. године. Ставом другим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се утврди да је његов радни однос код тужене, заснован уговором о раду на одређено време преображен у радни однос на

неодређено време. Ставом трећим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се утврди да је засновао радни однос код тужене на неодређено време почев од 14.10.2020. године. Ставом четвртим изреке, одбијен је тужбени захтев тужиоца да се обавезе тужена да тужиоца врати на рад и реинтегрише у процес рада. Ставом петим изреке, обавезан је тужилац да туженом накнади трошкове парничног поступка у износу од 162.000,00 динара.

Правоснажним решењем Првог основног суда у Београду П1 5566/21 од 6.2.2025. године, исправљена је пресуда Првог основног суда у Београду П1 5566/21 од 1.11.2023. године, тако што се у уводу пресуде, у првом реду иза речи судија брише реч "Маја", у ставу првом изреке, у трећем реду, иза речи "од" бришу се бројеви "28.07.2016. године" и уместо истих треба да стоје бројеви "03.06.2021. године", те у образложењу пресуде, у ставу првом, у тринаестом реду, иза речи "време" бришу се речи "Предложио је да суд усвоји тужбени захтев прецизиран поднеском од 12.4.2017. године", док у преосталом делу, пресуда остаје неизмењена.

Против наведене пресуде жалбу је благовремено изјавио тужилац, побијајући је у целости, из свих законом прописаних разлога, са предлогом као у жалби.

Тужени је поднео одговор на жалбу.

Испитујући правилност ожалбене пресуде у границама овлашћења прописаних одредбом члана 386 став 3 ЗПП-а ("Службени гласник РС" бр. 72/11...18/20), Апелациони суд у Београду је оценио да је жалба неоснована.

У поступку доношења ожалбене пресуде нису учињене битне повреде одредаба парничног поступка из члана 374 став 2 тачка 1, 2, 3, 5, 7 и 9 Закона о парничном поступку, на које овај суд пази по службеној дужности, нити друге битне повреде одредаба парничног поступка које би утицале на правилност донете пресуде.

Према чињеничном стању утврђеном у првостепеном поступку, тужилац је био у радном односу код туженог на одређено време на пословима саветника за запошљавање у периоду од 8.5.2017. године, до 19.9.2018. године, а након тога, у периоду од 2.9.2018. године, до 12.1.2019. године, као и од 13.1.2019. године, до 1.10.2020. године, је био у радном односу на одређено време ради замене привремено одсутне запослене, на пословима евидентичара. Тужиоцу да је након истека уговора о раду на одређено време од 1.10.2020. године, који је закључен ради повећања обима посла, за период од 14.10.2020. године, до 13.6.2021. године, решењем туженог од 3.6.2021, престао радни однос због истека периода на који је заснован.

Полазећи од овако утврђеног чињеничног стања, првостепени суд је с позивом на правила из члана 37 Закона о раду, оценио да је тужбени захтев тужиоца неоснован, имајући у виду да нису испуњени услови за преображај радног односа заснованог на одређено време у радни однос на неодређено време, с обзиром да је рад на одређено време ради замене привремено одсутног запосленог изузет из примене правила о преображају радног односа.

На утврђено чињенично стање, првостепени суд је правилно применио

материјално право.

У циљу очувања права на рад као основног људског права Закон о раду у складу са међународним стандардима изражава тежњу ка сталношћу радног односа. Зато је радни однос на неодређено време правило, а рад на одређено време изузетак, чије је трајање одредбом члана 37 став 1 Закона о раду (“Службени гласник РС” број 75/14...113/17) који је био на снази у утуженом у периоду, ограничен на период од 24 месеца, осим у ситуацији када је такав радни однос заснован ради замене привремено одсутног запосленог. У оквиру рока од 24 месеца, запослени и послодавац могу закључити један или више сукцесивних уговора, а чим прође 24 месеца активира се правило о преображају радног односа из члана 37 став 4 Закона о раду, уколико је запослени наставио да ради још најмање 5 радних дана. У таквој ситуацији, без значаја је чињеница да ли је дошло до закључења новог уговора о раду.

У конкретном случају, тужилац је по више сукцесивно закључених уговора о раду на одређено време ради повећаног обима посла обављао послове саветника за запошљавање у периоду од 8.5.2017. године, до 19.9.2018. године, а након тога, у периоду од 2.9.2018. године, до 12.1.2019. године, као и од 13.1.2019. године, до 1.10.2020. године, је био у радном односу на одређено време ради замене привремено одсутне запослене и у периоду од 14.10.2020. године, до 13.6.2021. године, ради повећаног обима посла. Тако заснован радни однос на одређено време није могао да прерасте у радни однос на неодређено време, те је, као правилна, потврђена ожалбена пресуда у ставу првом изреке. У оквиру рока од 24 месеца тужилац и тужени су закључили више сукцесивних уговора о раду на одређено време ради повећаног обима посла, који нису трајали дуже од 24 месеца, док уговори о раду на одређено време ради замене привремено одсутног запосленог нису могли довести до прераштаја радног односа на одређено време у радни однос на неодређено време, како то правилно закључује првостепени суд.

У датој ситуацији, као правилна је потврђена и ожалбена пресуда у ставу другом, трећем и четвртном изреке, јер нису били испуњени услови за утврђење прераштаја радног односа.

Без утицаја на доношење другачије одлуке по жалби, су наводи жалбе којима се указује да је тужиоцу престао радни однос пре повратка запослене коју је тужилац замењивао по основу уговора о раду, имајући у виду да је послодавац овлашћен да пре истека најдужега рока заснивања радног односа, запосленом откаже уговор о раду заснован на одређено време.

Као правилна потврђена је одлука о трошковима парничног поступка, јер је донета правилном применом правила из члана 153 и 154 ЗПП-а.

Тужилац није успео у поступку по жалби, због чега је одбијен његов захтев за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Како трошкови састава одговора на жалбу не представљају потребне трошкове за вођење парнице у смислу члана 154 став 1 ЗПП-а, то је одбијен и захтев туженог за накнаду трошкова поступка по жалби.

Из изложених разлога, применом правила из члана 390 и 165 ЗПП-а, одлучено је као у изреци пресуде.

**Председник већа-судија
Јасминка Бакић с.р.**

За тачност отправака
Управитељ писарнице
Јасмина Ђокић